

Bernardín Šmíd

Nebud'te ustarostení o svoj život

Dnešné evanjelium začína výzvou: „Nik nemôže slúžiť dvom pánom; pretože buď jedného bude nenávidieť a druhého milovať, alebo jedného sa bude pridržať a druhým bude opovrhovať. Nemôžete slúžiť aj Bohu aj mamone.“ V bežnom živote to nie je dobre možné, možno ešte tak v divadelnej hre: „Sluha dvoch pánov“, ale to je komédia. Sluha, v spomenutej hre, slúžil dvom pánom, ktorí si v zásadných veciach neprotirečili a ani nestáli proti sebe, ale my často chceme slúžiť Bohu i mamone, Ježišovi i diablove a to je nebezpečné. Každý ma iný smer a odlišný cieľ.

„Nemôžete slúžiť Bohu i mamone.“ Boh síce stvoril materiálny svet, ale nie preto, aby sa stal naším bohom, aby sme sa na ňom natrvalo usadili. Svet je len prechodným miestom na ceste k Bohu. Beda človeku, ktorý to nepochopí a svet sa pre neho stane konečnou zástavkou. Naozaj, človek môže zapadnúť až po uši do blata tejto zeme. Svet hlása kult mamony, viditeľného a materiálneho bohatstva. Mnoho ľudí mu inštinktívne slúži a to nielen neveriaci, ale aj tí, ktorí idú do kostola, ale súčasne používajú praktiky a metódy tohto sveta, smerujú za hodnotami tohto sveta.

Kedy vlastne človek slúži mamone a nie Bohu? Vtedy, keď nás starosť o materiálne dobré natoľko pohlcuje, že vytláča myšlienku na Boha. Môže ísť len o kúsok pola, pre ktoré sa súdime s vlastným bratom a budeme sa stále v myšlienkach točiť okolo tohto fľačku zeme, neschopní sústrediť sa na Boha. „Pán Ježiš na inom mieste hovorí: „Kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce!“ To platí tu na zemi, ale táto príťažlivosť trvá aj po smrti. Len dobrovoľne chudobní vojdú do Božieho kráľovstva. Chudoba, ktorú Ježiš požaduje nielen od rehoľníkov, ale od každého kresťana, spočíva v slobode od vecí. Aby sme z lásky k Bohu opustili všetko i samých seba.

Preto vám hovorím: „Nebud'te ustarostení o svoj život, čo budete jesť, ani o svoje telo, čím sa zaodujete.“ Môže sa nám zdať, že Pán Ježiš propaguje bezstarostný život ľudí žijúcich v džungli, ktorí sa ešte živia zberom plodín a šatia kožušinou ulovených zvierat. Takto to určite Pán Ježiš nemyslel. Nehovorí: „O nič sa nestarajte“ On hovorí: „Nebud'te ustarostení“ a v tom je podstatný rozdiel. Nestarať sa o nič, je proti príkazu, ktorý človek dostal už pri svojom stvorení, keď mu bolo povedané, že má obrábať a strážiť raj, že si má podmaniť zem. Sú veci na tejto zemi, ktoré môžeme a máme urobiť my. Ak na jar niekto nezaseje, nemôže očakávať úrodu v lete. Pán Ježiš nás nezbavuje starosti a zodpovednosti o náš svet, ale zbavuje nás ustarostenosti.

Ustarostenosť je starostlivosť, ktorá vôbec nepočíta s Bohom a s jeho mocou a ochotou pomôcť. Naša neveriaca ustaroste-

nosť sa prejavuje aj v tom, že sa rodiny boja prijať dieťa a hľadajú možné i nemožné kompromisy. Keď som bol malý, často som obdivoval mojich rodičov, ktorí hoci nás bolo jedenásť, stále mali túto dôveru v Boha, ktorý sa postará. A Pán Boh nás nikdy nesklamal...

Modlitba je miestom, kde môžeme svoje starosti odovzdať Bohu, odovzdať mu svoju roztržitosť, pretože práve ona v sebe nesie všetko to, čo nás morí a na čo nevládzeme. Na Boha máme uvaliť všetky svoje starosti, lebo On sa stará. Katechizmus učí: „Svedectvo písma je jednoznačné: starostlivosť Božej prozreteľnosti je konkrétna a bezprostredná.“

Pán Ježiš požaduje synovskú odovzdanosť do prozreteľnosti nebeského Otca, ktorý sa stará o tie najnepatnejšie potreby svojich detí: „Nebud'te teda ustarostení a nehovorte: „Čo budeme jesť?“ alebo „Čo budeme piť?“ alebo „Čo si oblečieme?“ Veď po tomto všetkom sa zháňajú pohania. Váš nebeský Otec predsa vie, že toto všetko potrebujete. Hľadajte teda najprv Božie Kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše“ (Mt 6,31-33). Ak tomu veríte, tak sa podľa toho aj chovajte.

Vidíme, že aj veriaci človek má jednu veľkú starosť, ku ktorej našu pozornosť obracia priamo Slovo Božie: „Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše.“ Ale pozor! Pán Ježiš nás neoslobodzuje od starostí o viditeľný svet preto, aby sme svoju ustarostenosť preniesli na duchovný svet. Hľadať Božie Kráľovstvo neznamena, že budeme s úzkosťou sledovať svoj morálny rast, že budeme budovať svoj charakter a svoju osobnosť. Pán Ježiš nám dopredu hovorí, že bez neho nič nedokážeme. Božie kráľovstvo je Kráľovstvo Boha v nás

Aká je spravodlivosť Božieho kráľovstva. Spravodlivosť definujeme, ako dať každému, čo mu patrí. Všetko, čo som a čo mám, patrí Bohu. V praxi to znamená, že som sa celkom odovzdal Bohu. Už vo mne nevládne moje Ego, ale všetku moc nad sebou som odovzdal Bohu. Nič si nemám privlastňovať, ale mám nechať Boha pôsobiť vo všetkom. Kráľovstvo Božie sa objavuje tam, kde sa podrobujeme Bohu a jeho Slovu. Keď podobne ako Panna Mária dovoľujem Bohu: „Nech sa mi stane podľa tvojho Slova!“ Keď sa rozhodneme poslúchnuť Boha, On sám preberá starosť o náš život. Božie Kráľovstvo sa k nám približuje v každej svätej omši. Sme vyzvaní odložiť svoj hriech a voliť Boha, prijať Ježiša v Slove i vo sviatosti. „Tým, ktorí ho prijali, dal moc, stať sa Božími deťmi!“

Sv. Kazimír, maľba, okolo r. 1520.
Litovské múzeum Vilnius.

Význam mena: túžiaci po pokoji (z pol.)
Atribúty: koruna, Italia, pergamen

*Ježišu Kriste, pravdy jas,
nech zmizne temno hriechov
z nás,
nech svetlo čnosti príde k nám,
keď zas deň dávaš krajinám.*

*Čas milostivý dávaš nám;
nech kajúcnosť je nábožná.
Obráť nás, Bože láskavý,
nech milosť hriešnych uzdraví.*

*Daj konať pravé pokánie,
ono nám viny odvanie
a darom tvojej milosti
vstaneme z našej hriešnosti.*

*Už je deň, slnko vychádza,
k rozkvetu všetko privádza;
nech naše srdce zahreje
lúč milosti a nádeje.*

*Nech celé tvorstvo korí sa
tebe, láskavá Trojica;
my, obnovení milosťou,
spievajme pieseň s radosťou.
Amen.*

Moje srdce sa teší z tvojej pomoci

Ž 13, 3.6: *Dokedy mi bude dušu trápiť nepokoj a srdce dennodenne býť? Dokedy sa nepriateľ bude vypínať nadomnou? Lenže ja dúfam v tvoje milosrdenstvo, moje srdce sa teší z tvojej pomoci. Budem spievať Pánovi, že ma zahŕňa dobrodeniami.*

Dobrý Bože, prichádzam k tebe prosiť o dôveru a vďačnú lásku. Tie nech nikdy nechýbajú v mojom srdci.

Ty, vieš, Pane, čo všetko trápi moju dušu a čo je dôľom môjho srdca deň čo deň. Ty vieš, čo ma zraňuje, oslabuje, zosmutnieva, čo všetko je neraz nad moje sily a robí ma beznádejným. Koľko je takých chvíľ, správ, stretnutí a ľudských osamení? Vtedy sa hlásia vo mne otázky: *Dokedy, Pane? Nemá to konca? Neobjaví sa svetlo, nesvitne nádej?*

Pane, vtedy potrebujem nádej, ktorá nezahanbuje a nesklamáva, dôveru, ku ktorej nás vyzývaš a ktorú od nás očakávaš. Dôveru v teba, dôveru v tvoje slovo, len tak budem môcť vyznávať a skusovať: *V teba, Pane, som dúfal, nebudem zahanbený naveky.*

Bože, keď sa obzriem do svojej minulosti, prídu mi na myseľ chvíle, v ktorých som prežíval strach, obavu; chvíle, ktoré vzbudzovali beznádej a boleli sklamaním, zlyhaním, trápili dušu a prenikali do jej hĺbky. Dnes už viem i to, ako si v takých chvíľach prichádzal a rozpaľoval dôveru, prebúdzal nádej, potešoval a nenechal si ma napospas všetkému, čo by ma chcelo zničiť. Dal si mi zakusovať, že nič nemôže byť proti nám, ak si ty s nami a za nás. Ty vypočúvaš prosby bedárov a nenechávaš zahynúť tých, čo s dôverou volajú k tebe.

Dnes môžem prichádzať k tebe s vďačnou láskou, so srdcom, ktoré Ťa chváli a velebí, ktoré sa teší z tvojej pomoci. Naplň mi, prosím, srdce radosťou z tvojej pomoci a prítomnosti.

Pane, nech sa mi radosť z tvojej pomoci stáva silou, nech oživuje moju dôveru a vyzbrojuje ma do dní, keď sa znova objaví trápenie duše a srdce bude cítiť býť.

Nauč, ma, prosím, aby som v pevnej dôvere v teba prežíval aj chvíle poníženia, obavy a strachu.

Nauč ma hľadiť na teba a pamätať, že si so mnou.

A vždy, keď sa ma zmocní nepokoj, úzkosť, trápenie a žiaľ, nech myslím na teba, Ježišu. Veď ty si trpel úzkosťou, strachom a bál si sa samoty, no neprestával si sa modliť.

Daj, aby som sa aj ja dokázal modliť: *Nie ako ja chcem, Otče, ale ako ty.* A verím, že v hodine mojej opustenosti prídu anjeli a budú mi oporou.

Dobrý Bože, daruj mi milosť, aby som ti nikdy neprestal dôverovať a ďakovať.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby srdca“

Popolcová streda: Dnes je pôst a zdržiavanie sa mäsitého pokrmu, ktoré sa nemôže nahradiť iným skutkom pokánia. Pôst znamená iba raz do dňa sa dosýta najesť (pričom možno prijať trochu pokrmu ešte dvakrát v priebehu dňa). (Pavol VI., ap. konštitúcia *Paeniteinini*.)

Zmierna poklona:

Dnes (v nedeľu 26.2.) o 14:00 hod. bude zmierna pobožnosť pred Najsvätejšou Sviatosťou Oltárnou. Budeme odprosovať Pána za previnenia nás ľudí.

V utorok po sv. omši bude tiež zmierna poklona.

Na budúcu nedeľu 5.marca bude zbierka na charitu

Púť do katedrály sv. Martina v Bratislave: V sobotu 4. marca putujeme do katedrály sv. Martina v Bratislave.

Pre prihlásených pútnikov - odchod autobusu z námestia o 08:15 hod.

Účastníci púte môžu získať úplné odpustky. Nezabudnime sa pripraviť na púť sv. spovedňou.

Nemám šťastie

Mnohí si myslia, že život je ako lotéria - a práve oni si nevytiahli ten správny lós. Sú presvedčení o tom - a to je ešte horšie -, že sused, ten, šťastlivec, ten, čo sa viac teší, ten lepší lós dostal. No zasa až také veľké rozdiely medzi tými lósmi nie sú. Rozdiel je v tom, ako sa človek na ten svoj lós pozerá. A to už ovplyvňuje každý sám.

Stretol som mnohých ľudí. Načúval som ich najhlbšie tajomstvá. Každý človek bol iný. Ani jeden nemal pri sebe onen veľký lós, ono bezchybné šťastie. Všetci však čosi mali: nešťastie, ťarchu, ranu. Veriaci to volajú kríž. Ostatní tomu hovoria: Nemám šťastie. Boli medzi nimi niektorí, čo napriek všetkému utrpeniu ostali šťastní a radostní. Iní rezignovali, keď sa im priťažilo, keď sa niečo nepodarilo. Zážitky boli neraz na oboch stranách presne tie isté, výsledky však boli celkom odlišné.

Život je ako lotéria. No aj my sami môžeme pre výhru mnoho vykonať.

Phil Bosmans „Nezabúdaj na radosť!“

Sväté omše v 8.týždni cezročného obdobia - (A)

27.II. pondelok *spovedanie od 15:45 - 17:00hod*

17:00 *Za Ľ Ladislava a Alžbetu Nemcových*

28.II. utorok *spovedanie od 15:45 - 17:00hod*

17:00 *Za Ľ Františka a Annu Hukových a starých rodičov*

Končí sa prvá časť cezročného obdobia

1.III. streda *Popolcová streda-deň pokánia v celej Cirkvi*

18:00 *Za Ľ Štefana Mrvu a rodičov*

2.III. štvrtok *po Popolcovej strede spovedanie od 15:0 - 17:00*

17:00 *Na úmysel otca arcibiskupa*

3.III. piatok *po Popolcovej strede spovedanie od 14:45-17:00*

16:30 *Križovej cesty*

17:00 *Za Ľ Annu Radakovičovú (1. výročie smrti)*

4.III. sobota *po Popolcovej strede*

Púť do katedrály sv. Martina v Bratislave

Upratovanie kostola: 388-420

5. III. 1. Pôstna nedeľa - (A)

08:00 *Za Ľ Štefana a Amáliu Florových*

Lektori: Radakovičová J., Pešková E.

11:00 *Za farníkov*

Lektori: Šustová D., Kosnáčová T.

14:00 *Križová cesta a výmena ružencových tajomstiev*

Liturgický kalendár

27.II. pondelok Sv. Gabriel od Bolestnej Matky, akolyta

28.II. utorok Sv. Roman, opát, kňaz

1.III. streda **Popolcová streda**

2.III. štvrtok Sv. Simplicius, pápež

3.III. piatok Sv. Kunigunda **Prvý piatok**

4.III. sobota Sv. Kazimír

13. NEBRÁŇTE DEŤOM

(Mk 10,13 -16)

Tu mu prinášali deti, aby sa ich dotkol. Ale učeníci ich okrikovali. Keď to Ježiš videl, namrzený im povedal: „Nechajte deti prichádzať ku mne! Nebráňte im, lebo takým patrí Božie kráľovstvo. Veru, hovorím vám: Kto neprijme Božie kráľovstvo ako dieťa, nevojde doň.“ Potom ich objímal, kládol na ne ruky a požehnával ich.

Uvažujme:

Situácie a okolnosti, v ktorých sa ocitáme, neraz odhaľujú, čo je v nás. Keď prinášali deti k Pánu Ježišovi, aby ich požehnal, apoštoli si od neho vyslúžili napomenutie: „*Nebráňte im, lebo takým patrí Božie kráľovstvo*“ (Mk 10, 14b). Nuž aj apoštoli Ježiša Krista sa môžu stať prekážkou v šírení Božieho kráľovstva. Zaiste, neviem, čo bolo motívom ich konania. Možno už bol Ježiš unavený a chceli mu dopriať oddych. Možno sa oňho báli a možno im to jednoducho nebolo po vôli. Fakt, že ich Pán Ježiš označí ako tých, ktorí bránia šíreniu Božieho kráľovstva, je vefavravný, reálny a podnecuje nás k zamysleniu, ale aj k otázke:

Nestávam sa v súčasnosti ako Kristov kňaz prekážkou v rozvoji Božieho kráľovstva? Ako, kde a kedy?

Na druhej strane si všimnime Ježišov postoj k deťom. Aj tu sa prejavila jeho veľká citlivosť a vnímavosť. Deti mali v srdci Pána Ježiša a v jeho učení privilegované miesto. Ich život patril k témam, o ktorých rád hovoril. Dával ich za vzor ani nie tak pre nevinnosť, ako hovorí svätý Augustín, ale pre ich veľkú dôveru a vnímavosť na to, čo je Božie.

Pán Ježiš apoštolov napomenul i poučil, ako chápať Božie kráľovstvo. Dal im príklad, že je ochotný vždy a stále byť v službe Božieho kráľovstva - konkrétne sa venovať tým najmenším a najslabším. Bral deti do náručia, objímal ich, kládol na ne svoje ruky a požehnával ich (porov. Mk 10, 16). Ktovie z čoho všetkého by ho dnes obviňovali?

Povzbudíme sa:

Na pohrebe jezuitského kňaza, pátra Bednára, ktorý bol dlhé roky kaplánom v Hlohovci, ľudia pri rozlúčke s ním povedali:

Páter, boli ste pre nás ako chlieb, z ktorého sme mohli donekonečna krájať. Vždy ste mali pre nás čas, vždy ste sa nám ochotne venovali.

Pýtajme sa:

Uvedomujem si vo svojom kňazskom poslaní, že mám byť ako Ježiš? Nestávam sa prekážkou pri šírení evanjelia? Nenechávam sa viesť vo svojej apoštolskej činnosti nedobrymi motívmi?

Nezdôvodňujem svoju neochotu slúžiť a byť tu pre druhých zdanlivo pekne vyzeraúcimi argumentmi, ktoré však nie sú z evanjelia, ale z tohto sveta? Dokážem sa učiť z okolností? Čo mi o mne samom hovoria konkrétne situácie, v ktorých sa ocitám?

Učím sa byť kontemplatívnym a spytujem sa, čo mi Pán Ježiš chce hovoriť tým, s čím sa stretám, čo prežívam? Usilujem sa nechať sa viesť Ježišovými záujmami a spôsobom jeho služby? Ako vyzerá moja pastoračná starostlivosť o deti a mládež? Venujem sa im?

Konajme:

V modlitbe spytovania svedomia sa večer pozriem na uplynulý deň z hľadiska uvedených otázok.

Modlime sa:

Dobrý Ježišu, ty priateľ detí a učiteľ dospelých, nauč ma svojmu pohľadu na Božie kráľovstvo. Daruj mi milosť, aby som nikdy nebol prekážkou pri šírení tvojho evanjelia - ani svojím slovom, ani zmýšľaním, ani skutkami či zanedbávaním dobra. Pomôž mi vložiť do služby dnešnému človeku všetko. Nech som chlebom tvojej pravdy, chlebom tvojho slova, chlebom tvojej chápacej, slúžiacej a darujúcej sa lásky. Prosím ťa za deti, ktoré sú mi zverené, aby som im dokázal sprostredkovať tajomstvo tvojej lásky a života, a tak aby sa ku všetkým dostalo tvoje evanjelium.

Jozef Šuppa SJ „Byť s Ježišom“- meditácie nad Markovým evanjeliom

Prvá cena

Svet musí byť čistejší a lepší; ale to sa dá dosiahnuť iba tým, že ty a ja sa dennodenne budeme usilovať byť čistejší a lepší.

Reinhold Schneider

„Nie, takto to už ďalej nejde!“ povedal primátor. „Teraz to bolo už aj v rádiu, že naše mesto je síce krásne, ale strašne špinavé. To je obyčajná urážka. Ale najhoršie na tom je, že je to pravda. Naše mesto je naozaj hrozne špinavé.“

Otcovia mesta ustarostene hľadeli pred seba, ale museli dať primátorovi za pravdu. Mesto bolo naozaj opakom čistého.

A tak začali úporne hútať a premýšľať. No keďže mestská rada aj tak nič nevymyslela, rozhodla sa vypísať súťaž: „Ako dáme naše mesto čo najrýchlejšie a najlacnejšie do poriadku?“ Prvá cena bol rodinný dom.

Kto ho vyhral? Nie ten, čo navrhoval obrovské čistiace stroje. Ani ten, čo chcel na celé mesto spustiť umelý dážď. A ani ten, čo navrhoval dať väzňom do rúk metlu a vedro a nechať ich od rána do večera zametať, vymetať, čistiť a drhnúť. Ba ani ten moderný technik, čo chcel dodať také účinné chemikálie, ktoré - ak sa nanesú v potrebnom množstve - špinu najprv rozložia a potom ešte aj .spália.

Nie, nie! Prvú cenu vyhral tento nápad:

Každý obyvateľ mesta si dôkladne pozametá pred vlastným domom a za hodinu bude mesto čisté.

To bol nápad! priam ako Kolumbovo vajce. A nazdávam sa, že by našiel uplatnenie aj inde, nielen v našom meste a nielen keď ide o poriadok a čistotu.

Napríklad keď čím ďalej, tým väčšími nariekame nad nemravnosťou, nad rozkladom spoločnosti, nad našimi nepokojnými a neradosnými časmi. Či nezávisí všetko od toho, aby si každý poriadne pozametal pred vlastnými dverami a aby sa pod vlastnou strechou postaral o pokoj a svornosť, o radosť a poriadok?

*Pokoj si vyžaduje,
aby sme sa stali pánni sami nad sebou.
V našom srdci nesmie byť
ani hnev, ani pomsta, ani nijaké zlo,
lebo len vtedy sa v ňom udomácní pokoj...
Nepomstite sa, odpúšťajte!
Hľadajte pokoj, lebo on je najlepší priateľ.*

Blahosl. brat Peter Friedhofen

Max Rosler „Skoré uzdravenia“

Na minútku

Farár, kto to má ťažšie: Svätý Otec alebo ty?

Niekedy ma chlapi dostanú do úzkych:

„Farár, počúvaj, kto to má ťažšie: Svätý Otec alebo ty?“ Pozerám na neho.

Poviem: „Svätý Otec!“ On: „Lebo mne sa niekedy zdá, že ty!“

Pomyslím si, ako trafil. Niekedy sa robíme dôležitými. Robíme sa nenahraditeľnými a to nie je pravda. Pán Boh si zoberie druhý nástroj a druhým nástrojom dokončí sochu.

Spolupráca s Pánom Ježišom alebo Duchom Svätým nie je taká, ako keď dvaja ťahajú vozík - raz potiahne jeden, raz druhý. Je to skôr tak, ako keď sochár rodí sochu. My sme dláto v rukách Božích a čo sa stane, ak sa dláto zlomí? Sochár si zoberie druhé dláto a dokončí svoje dielo.

My len dávame súhlas. Pán Ježiš sa nás pýta: „Môžem ťa použiť ako dláto?“

„Áno, môžeš!“

„Bude to bolieť, použijem kladivo!“

„Áno, môžeš!“

Ak dáš súhlas, máš požehnanie.

Farár Marian Kuffa „Kazateľnica Život“

ODPUSTKY

1. Kto koná pobožnosť krížovej cesty pred riadne ustanovenými zastaveniami, môže získať za obvyklých podmienok úplné odpustky. Vyžaduje sa, aby sa pohyboval od jedného zastavenia k druhému a rozjímal o umučení a smrti Pána Ježiša. Ak sa koná pobožnosť verejne, stačí, ak sa pohybuje ten, čo vedie pobožnosť.

Tí, čo sa pre vážnu prekážku nemôžu zúčastniť na krížovej ceste, môžu získať tie isté odpustky, a to čítaním a rozjímaním o umučení a smrti nášho Pána Ježiša aspoň nejaký čas, napríklad štvrt' hodiny.

2. Veriaci, ktorý sa v piatok v Pôstnom období pomodlí po prijímaní pred obrazom Ježiša Krista Ukrižovaného modlitbu „Dobrý a preláskavý Ježišu“, môže získať za obvyklých podmienok úplné odpustky.

Zamyslenia

Radosť kresťana

Eduard Dietl v diele Klauni uvádza, že bolo raz pekné dievča, klaun a smiech. Dievča stratilo poslednú veľkú nádej, možno ju jej milý navždy opustil. Teraz sedeli vedľa seba. Dievča plakalo a klaun premýšľal. Zrazu vzal hlavu dievčaťa do rúk a obrátil jej uplakanú tvár tak, že

mu muselo hľadieť do očí. Potom si ukazovákmi roztrhol ústa tak, akoby sa na jeho tvári objavil úsmev. A dievča sa zasmialo. Hoci nemohlo zabudnúť na svoje trápenie, v úsmeve bola predsa nádej, silnejšia než bolesť. Klaun akoby chcel naznačiť: Ak nemáš nijaký dôvod na smiech, predsa nejaký existuje - a to smiech sám. Úsmev klauna bol ako slnko, ktoré po celodennom daždi pomaly preniká cez oblaky. Bol to najkrajší úsmev veľkého klauna. Tým klaunom bol, podľa spisovateľa, Charlie Chaplin.

Často sme aj my v podobnej situácii, keď naše vnútro sužuje bolesť, nevyriešené problémy, starosť o iných... Predsa však nie je nikdy taká beznádejná situácia, aby v našom živote chýbal úsmev a nádej.

Kresťanstvo je náboženstvo radosti. Hlásanie Kristovej nauky dostalo pomenovanie dobrá zvesť, blahozvesť. Sväté písmo často nabáda na modlitbu s pocitom radosti. Boh, ktorý je Bohom radosti, dáva človeku podiel priamo na radosti, ktorá prebýva v Božej Trojici. Radosť je ako ovzdušie, ktoré vládne v Bohu.

Človek je bytosť, ktorá túži, preto je schopná poznať radosť. Nemôže bez nej žiť a zo všetkých síl ju hľadá. Veľmi často práve táto túžba po radosti - a po šťastí - inšpiruje jeho činy a životné voľby. Avšak človek je predovšetkým bytosť duchovná, t. j. bol Bohom stvorený na to, aby žil v spojení s ním; v tomto zmysle ho nemôže uspokojiť akákoľvek radosť. Jeho srdce nájde spočinutie a bude naplnené iba vtedy, keď prijme pravú radosť, tú, ktorú svet nie je schopný dať, ktorú iba Boh udeľuje tomu, kto o ňu prosí.

Už Aristoteles si uvedomoval potrebu tejto hodnoty, preto v tomto duchu píše: „Radosť dielo zdokonaľuje, smútok ho ničí.“ Lev Veľký napomína rehoľníkov, aby bola ich „skromnosť svätá, a nie smutná“. František z Assisi si želal, aby bolo na jeho bratoch vidieť radostnú tvár, chuť urobiť viac, než dosiaľ urobili, a nie únavu a mrzutosť. Tak majú vychádzať do ulíc. Sám sa varoval pred smútkom. Zármútok človeka je podľa neho radosťou diabla. Smutného človeka totiž ľahko privedie k zúfalstvu alebo k tomu, aby hľadal nedovolené potešenie vo svete. Je to v zhode s tým, čo napísal aj Gregor Veľký: „Duša nemôže byť bez radosti, hľadá teda potešenie v nízkych veciach, ak ich nemá vo veciach vznešených.“

„Smútok skláňa hlavu k zemi a nedovolí vidieť nebo. Preto treba bojovať proti smútku, a nie proti veselosti,“ - tvrdí veselý svätý Filip Neri. Možno s ním len súhlasiť.

Prof. Karel Vrána to vyjadruje takto: „Kresťan, ktorý nemá zmysel pre humor, ktorý sa nedokáže usmiať na svet, ktorý sa nedokáže zasmiať ľudskému pachteniu a naparovaniu, je asi zlým kresťanom. Mohli by sme vysloviť zásadu: Povedz mi, ako sa smeješ, a ja ti poviem, kto si.“ Nuž, pekný deň, v ktorom nebude chýbať úsmev!

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku